

HOOGGEERZAME HEEREN DIRECTEUREN ONZER VEREENIGING,
HOOGACHTBARE HEEREN CURATOREN DEZER HOOGESCHOOL,
HOOGGELEERDE HEEREN HOOGLEERAREN,
ZEERGELEERDE HEEREN DOCTOREN IN DE WETENSCHAP,
WELEERWAARDE HEEREN BEDIENAREN DES WOORDS,
WELEDELE HEEREN STUDENTEN,
EN VOORTS GIJ ALLEN, DIE OPKWAAMT OM DEZE PLECH-
TIGHEID MET UWE TEGENWOORDIGHEID TE VEREEREN,
ZEER GEWENSCHTE TOEHOORDERS!

I.

De tweede vredesconferentie, dit jaar in Nederlands residentie gehouden, heeft opnieuw aan sommiger beklemd gemoed schier in verwijfeling de vraag ontperst, wanneer toch het einde van den oorlog zoude dagen, zoolang reeds verbeid ¹⁾. Zelfs gewaagde haar Voorzitter, Baron de Nelidow, 30 Juli l.l., bij het leggen van den eersten steen voor het Paleis, aan internationale rechtspraak gewijd, van eenen eeredienst des vredes, door Jezus Christus verkondigd.

Heeft al — Godlof! — de Heiland der wereld iets beters gewrocht; ja, teekent zich de afval door toenemende onverschilligheid voor den vrede met God in het bloed des Lams, dien de Engelen in Ephrata's beemden met hemeljubel bezongen ²⁾, en geen hooger vredesideaal te kennen, dan dat van de gedoofde oorlogsfakkels, gelijk men het *eerste* gebod: *God lief te hebben*, terzijde schuift voor dat der *naastenliefde*, soms onder valschen schijn van eenzelveheid, — toch is siddering voor het krijgsvuur en het zegenen van den vrede even natuurlijk en plichtmatig als het vonnis strijken over onbarmhartigheid bij anderer nood. In het heilige Paradijs, waar de menschheid ontlook, en alles ademde met onverstoorde harmonie, zoude de oorlogstrompet niet hebben geschald. En *La débacle* van Zola geeft in de schildering van de verschrikkingen,